

relativeren en niet te vergelijken met dat van anderen. Ieder heeft zijn of haar eigen kruis te dragen en de zwaarte daarvan weet ik niet.

Ik dank U voor het vele dat ik in mijn leven heb kunnen doen voor anderen, voor de kracht die U mij gaf om altijd de mij gegeven taken te kunnen vervullen.

Uw leiding heb ik hierbij altijd sterk ervaren.

Dank U voor de toekomst die U mij belooft 'eeuwig onvoorstelbaar delen in Uw heerlijkheid bij de Vader in U, met U en door U'. Amen."

Ongetwijfeld heeft zuster Isidora veel steun gehad aan haar gebed en heeft zij ook in haar laatste levensfase de ongemakken in overgave kunnen dragen.

Lieve zuster Isidora dank u wel voor uw leven, uw liefde voor ons allemaal en uw gebed.

Leef in vreugde verder bij God.

Geboren op 21 maart 1927 in Haarlemmermeer

Geproefd op 16 november 1953 te Maastricht

Overleden op 25 maart 2022 te Maastricht

Begraven op 31 maart 2022 te Rijckholt

Zusters Onder de Bogen

In dankbare herinnering

Zuster Isidora
Margaretha Maria Suidgeest

*“Niet gij hebt Mij uitgekozen, maar Ik u
en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan
en vruchten voort te brengen
die blijvend mogen zijn”.*
(Joh. 15, 16)

Zuster Isidora, werd als vierde van acht kinderen geboren in een gezin in Haarlemmermeer. Haar vader was landbouwer. Al vrij jong had zij trouwplannen maar God had een andere weg voor haar. Dit maakte haar onrustig totdat zij antwoord gaf op die innerlijke stem die haar achtervolgde.

Zelf schrijft zij hierover, er kwam een diepe rust en vrede over mij, toen ik mij gewonnen gaf aan de roepstem van God. Zij trad in in de Congregatie van de Liefdezusters van de Heilige Carolus Borromeus. Daar voelde zij zich thuis en vond haar inspiratie bij onze Stichteres Moeder Elisabeth. Haar lijfspreuk “het zal wel gelukken” maakte ook zij zich eigen. Zij putte uit dezelfde Bron en leefde ook vanuit een groot Godsvertrouwen. Haar lijfspreuk luidde: *Doe wat gedaan moet worden, op de plaats waar je staat, in de omstandigheden en met de mogelijkheden die er zijn*”. Zo leefde zij, puur, reëel en met liefde voor alles en iedereen.

Veel taken heeft zij mogen vervullen. Zij was verschillende jaren Provinciaal Bestuurslid, met vooral aandacht voor oudere medezusters. Ook was zij lange jaren lid van het bestuur van het kloosterverzorgingshuis en de verbindende schakel tussen toen nog klooster en werkorganisatie.

Zij was een mens die van de gemeenschap hield. Zij was er altijd, positief en dankbaar. Iedereen had een plaatsje in haar grote hart.

Zij was dankbaar voor haar roeping en de haar geboden mogelijkheden in de Congregatie. Dagelijks bad zij een geheel eigen gebed waarin haar liefde tot God en mensen tot uiting komt. Hierin willen wij u graag laten delen. Het luidt aldus:

“Heer Jezus, laat mij mild en zacht zijn als de lentezon, beschijn mij met uw liefde zodat ik meer en meer liefde word en ik mijn naasten kan beminnen met uw liefde.

Dat kan ik niet alleen, in mij bent U het die dit kan bewerken. Maak mij steeds meer ontvankelijk voor uw liefde. Met U verenigd probeer ik te dragen en te verdragen dat anderen ‘anders’ zijn, dat ze mij niet altijd begrijpen, dat zij hun eigen manier van doen hebben, hun eigen verdriet, hun eigen levensgeschiedenis. Ook ik heb dit alles! Ik ben ook apart, uniek!

De anderen moeten mij ook verdragen, en ik weet niet altijd wat hen tegen staat in mij en waar zij zich aan ergeren. Ik wil blijven in U, met zekerheid wetend dat U mij kent en begrijpt en ondanks alles van mij houdt. Elke dag kan ik opnieuw beginnen in Uw kracht om meer te leven in Uw gezindheid en met Uw genade. Leer mij mijn eigen leed en lijden te